

807 Matko Boží, neslycháno

transpozice 2

1. Matko Bo - ží, ne-sly - chá - no, že by něk - do v těžkos - ti na-dar-

mo se, sva-tá Pan - no, u - tí - kal k tvé mi-los - ti. Ó Krá-lov - no ne-bes-

ká, ce - lý svět to dos-věd - ču - je, že kdo v te - be dů - vě -

řu - je, dob-rou Mat - ku v to-bě má: ty ho sly - šíš a vy -

sly - šíš ve své lás - ce pře-čis - té je-ho pros - by za-jis - té.

2. Matko Krista, Matko spásy,
hvězdo naše, z nebe hled';
vyslyš našich proseb hlasy,
světlem svým nás k cíli ved'.
Ó Královno nebeská,
celý svět to dosvědčuje,
že kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má:
ty ho slyšíš a vyslyšíš
ve své lásce přečistě
jeho prosby zajisté.
3. Jako plavcům v širém moři,
nám též vůdčí hvězdou buď,
utěš srdce v každém hoři,
světlem lásky naplň hrud'.
Ó Královno nebeská,
celý svět to dosvědčuje,
že kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má:
ty ho slyšíš a vyslyšíš
ve své lásce přečistě
jeho prosby zajisté.
4. Matko Boží, jejíž kráse
andělů se koří sbor,
sviř nám z nebe k naší spáse,
ukroť živlů moc i vzdor.
Ó Královno nebeská,
celý svět to dosvědčuje,
že kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má:
ty ho slyšíš a vyslyšíš
ve své lásce přečistě
jeho prosby zajisté.
5. Z moře světa, z bouřných vírů
uved', Matko, děti své
v tichý přístav štěstí, míru,
kam nás tvůj Syn v lásce zve.
Ó Královno nebeská,
celý svět to dosvědčuje,
že kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má:
ty ho slyšíš a vyslyšíš
ve své lásce přečistě
jeho prosby zajisté.

2. Matko Kris - ta, Matko spá - sy, hvězdo na - še, z ne-be hled'; vy-slyš

na - šich proseb hla - sy, světlem svým nás k cí-li ved'. Ó Krá-lov - no nebes-

ká, ce - lý svět to dos-věd - ču - je, že kdo v te - be dů-vě -

řu - je, dob-rou Mat - ku v to-bě má: ty ho sly - šíš a vy -

sly - šíš ve své lás - ce pře-čis - té je-ho pros - by za-jis - té.

3. Ja-ko plav - cům v širém mo - ři, nám též vůd - čí hvězdou bud', u - těš

srd - ce v každém ho - ři, světlem lás - ky na-plň hruď. Ó Krá-lov - no nebes-

ká, ce - lý svět to dos-věd - ču - je, že kdo v te - be dů - vě -

řu - je, dob-rou Mat - ku v to-bě má: ty ho sly - šíš a vy -

sly - šíš ve své lás - ce pře-čis - té je-ho pros - by za-jis - té.

4. Matko Bo - ží, je - jíž krá - se an - dě - lů se ko - ří sbor, sviť nám

z ne - be k naší spá - se, u - kroť ži - vlů moc i vzdor. Ó Krá - lov - no ne - bes -

ká, ce - lý svět to dos - věd - ču - je, že kdo v te - be dů - vě -

řu - je, dob - rou Mat - ku v to - bě má: ty ho sly - šíš a vy -

sly - šíš ve své lás - ce pře - čis - té je - ho pros - by za - jis - té.

5. Z moře svě - ta, z bouřných ví - rů u-ved', Mat - ko, dě - ti své v tichý

pří - stav štěstí, mí - ru, kam nás tvůj Syn v lásce zve. Ó Krá - lov - no nebes -

ká, ce - lý svět to dos - věd - ču - je, že kdo v te - be dů - vě -

řu - je, dob - rou Mat - ku v to - bě má: ty ho sly - šíš a vy -

sly - šíš ve své lás - ce pře - čis - té je - ho pros - by za - jis - té.